

Պարույր Սևակ

Հայրենիքիս

Բառեր չկան կարծես քեզ երգելու համար,
Եվ ես որդու նման անվանում եմ քեզ «մա՛յր»:
«Հարազատ» եմ ասում և այնուհետ լռում.
Միրող սիրտն է այդպե՛ս խոսքը շուտ սպառում:
Իսկ թե ոնց եմ սիրում՝ դու գիտենաս պիտի,
Բայց քեզանից առաջ՝ քո թշնամի՛ն գիտի...

14.XI.1950թ.

Երևան